

[Ebba Strange]

opholde mig lidt ved i dag i hvert fald, fordi mit problem er, om det i virkeligheden er for let, hr. justitsminister, at få en ransagnings- eller aflytningskendelse. Jeg har med interesse læst VSernes bemærkninger til forslaget, hvori der er fremdraget nogle eksempler. Jeg tror, der kunne fremdrages mange andre eksempler, som belyser de problemer, som VSernes forslag prøver at tage stilling til.

Mit ene problem er altså: er det for let? Er domstolene for villige til at afsige ransagnings- og aflytningskendelser, uden at de sigtelser, der ligger til grund for ønsket, er tilstrækkelig klare? Er de kriterier, der lægges til grund for, at man afsiger disse kendelser, væsentlige nok? Det er mit ene hovedproblem.

Mit andet hovedproblem er, at vi flere gange har spurgt tidligere justitsministre i retsudvalget, i hvor høj grad der egentlig afsiges aflytningskendelser og kendelser om iværksættelse af disse særlige efterforskningskridt, og så får vi at vide, at der intet statistisk materiale findes, som kan belyse det. Det er klart utilfredsstillende for os, der i folketinget skal arbejde med retspolitiske problemer, at der er sådan et uoplyst område. Og disse særlige efterforskningskridt tages jo ikke kun af PET, de tages også af kriminalpolitiet i forbindelse med almindelig kriminalitet.

Jeg forventer egentlig ikke at få svar fra justitsministeren nu, men jeg vil i hvert fald forudskikke, at jeg vil vende tilbage til det spørgsmål i retsudvalget, om det dog ikke var muligt i hvert fald for en periode at få lidt at vide om, hvor meget disse særlige efterforskningskridt bruges.

Mit andet hovedproblem er altså det, VSernes forslag handler om, nemlig at når man har fået en kendelse til at iværksætte sådanne særlige efterforskningskridt, bruger man det, man finder under efterforskningen, til noget andet. Jeg har også læst citatet af Gammeltoft-Hansen i bemærkningerne til VS' forslag. Umiddelbart synes jeg, at den formulering, VSerne har fundet frem til, er god nok; jeg tør ikke sige mere i dag.

Det er klart, at hvis man er ude for at aflytte telefoner og det viser sig, at det, man hører, ikke kan bekræfte den sigtelse, der oprindeligt er rejst, men man bliver bekendt med forbrydelser af meget mindre alvorlig art, så er jeg enig med VSerne i, at så skal

man ikke kunne bruge den viden til en ny efterforskning.

Hvis man nu bliver bekendt med andre arter af grove forbrydelser, ville det være helt urimeligt, at man ikke kunne bruge de efterforskningsresultater, man har fundet frem til, men det mener jeg også VS tager højde for i sine bemærkninger. Der står i bemærkningerne:

»Der vil efter dette stadig være mulighed for at anvende efterforskningsresultaterne, hvis de vedrører en forbrydelse, som er alvorlig nok til, at den i sig selv ville have hjemlet det pågældende tvangsindgreb, uanset om den er af en helt anden kategori end den, man havde mistanke om.«

Jeg håber, at vi er dækket ind med det, for jeg vil godt sikre mig, at vi ikke forhindrer det. Det går jeg ud fra at hr. Wilhjelm vil komme med en kommentar til, når han får ordet.

Knud Lind (FP):

VS har genfremsat nogle af sine gamle kendinge inden for retsplejen. Det er prisværdigt, når man ser på, hvordan det er gået forslagene ved de tidligere behandlinger. VS er i forhold til sidste behandling faldet gevaldigt af på den. Den 21. oktober 1981 stillede VS med hele 7 politifjendske lovforslag til undergravning af politiets betydningsfulde arbejde. Denne gang er der kun 4. Det er da et fremskridt i den rigtige retning.

I de 3 første forslag i dag angriber VS varetægtsfængsling og kriterierne for samme samt totalisolation af varetægtsfængslede uden at kunne fremlægge nogen dansk videnskabelig dokumentation for den eventuelt skadelige virkning, og endelig vil man begrænse misbrug af særlige efterforskningskridt uden på nogen måde at kunne dokumentere et misbrug, end ikke hos PET, efter justitsministerens oplysninger.

Kritikken af varetægtsfængsling kører på, at der varetægtsfængsles i alt for mange tilfælde, at varetægstiden er for lang, og at domstolene og anklagemyndigheden ikke har efterlevet hensigten med de skærpede varetægtskrav.

Varetægtsfængsles der så for meget? Nej, bestemt ikke. Hvis man læser politiets årsberetning for 1981 rigtigt, ser man, at der i 1981 blev registreret 407.517 overtrædelser af